

РЕШЕНИЕ

№ 2611

гр. София, 21.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 27.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10919** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК] , срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г.“ за кампания 2016 г., с изх. №02-220-2600/923 от 06.08.2019 г., издадено от Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“-РА. В жалбата са наведени доводи, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради липса на форма /чл.59, ал.2, т.4 АПК/, нарушение на материалния закон /Регламент №889, Регламент №1305, Регламент 834, ЗПЗП, Наредба 11 и Методиката/, несъответствие с целта на закона /Регламент №889, Регламент №1305, Регламент 834/. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си. В заключение от съда се иска да отмени оспорения индивидуален административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуален представител, поддържа депозирана жалба. Представя писмени бележки. Позовава се на приложена съдебна практика. Моли съда да отмени оспорваното Уведомително писмо, като даде на административния орган задължителни указания за тълкуването и прилагането на закона и му изпрати преписката за произнасяне в съответствие с тях. Претендира разноски.

Ответната страна– Заместник- изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли съда да потвърди обжалвания административен акт като правилен и

законосъобразен. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Със Заявление за подпомагане с УИН :22/310516/64028 от 04.05.2016 г. / стр. 47 и сл. от делото / , жалбоподателят [фирма] е заявил плащане по: схема за единно плащане на площ /СЕПП/; схема за преразпределително плащане /СПП/; схема за заплащане на селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/; Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ПНДП/; Агроекологични плащания /Мярка 214 от ПРСР 2007-2013/; Компенсаторни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения /Подмярка 13.2/НР2/. Към заявлението е приложена в табличен вид информация за използваните парцели 2016 г., както и таблица на заявените площи по схеми и мерки 2016 /л.52-53 /.

Видно от резултати по автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане на директни плащания за кампания 2016 г., последно стартиране - 04.05.2016 г. /л.100 и сл./ по заявлението на жалбоподателя са открити 2 броя несъответствия, вид грешка- заявената площ или част от нея попада извън полигона с правно основание. Парцел: 49076-185-1-1 с площ извън: 0.05 ха; Парцел: 49076-567-1-1 с площ извън: 0.03 ха; Парцел: 49076-685-1-1 с площ извън: 0.06 ха; Парцел: 49076-778-1-1 с площ извън: 0.02 ха Парцел: 49076-571-1-1 с площ извън: 0.10 ха Парцел: 49076-913-1-1 с площ извън: 0.20 ха

В графа предупреждения е посочено: Неспазване на изискването за очертаване на мин.5% Е.

В резултати от автоматични проверки на въведените данни по ЗДП в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2016 г. последно стартиране- 04.05.2016 г. е посочено съобщение относно изискванията за диверсификация и Е. Диверсификация на културите (чл. 44 от Регламент (ЕС) 1307/2013: В земеделските стопанства с обработваема площ над 30 ха трябва да се отглеждат минимум 3 култури. Размера на обработваемата площ в стопанството е 46.53 хектара. Най-голямата култура не трябва да превишава 75% от обработваемата площ, а заедно със следващата по големина 95% от обработваемата площ. В стопанството на жалбоподателя най- голямата по площ култура е в размер на 27.98 х или 60.13% от обработваемата площ на стопанството (ха), а втората по големина култура е в размер на 18.55 хектара или 39.87 % от обработваемата площ на стопанството (ха). Сбора между двете култури с най-голяма площ е 46.53 ха или 100 % от обработваемата площ на стопанството. Изискването за основна култура е спазено. Изискването за общ размер на двете основни култури не е спазено. Екологично насочени площи /чл. 46 от Регламент (ЕС) 1307/2013/: В земеделските стопанства с обработваема площ над 15 ха трябва да се отделят минимум 5 % от обработваемите земи като Екологично насочени площи (Е.). В стопанството на жалбоподателя минималната изискуема площ с Е. се равнява на 2.33 ха. Приложена е и декларация, подписана с печат на жалбоподателя и подпис на представляващия дружеството.

На 19.04.2016 г. е стартирала и проверка в И.- Регистър „Директни плащания“,

резултатите, от която са обективирани на л.120.

Видно от резултати по автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане на директни плащания за кампания 2016 г., заявените парцели като биологично производство или в преход, не се отчитат при изчисляването на диверсификация на културите и Е. при ЗДП. Приложена е и декларация с подпис и печат на жалбоподателя.

На 06.08.2019г. Заместник- изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ издал оспореното Уведомително писмо Изх. № №02-220-2600/923 от 06.08.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г.“ за кампания 2016 г. С уведомителното писмо е постановено, че оторизираната субсидия по мярка 214 „АЕП“ от ПРСР 2007 - 2013 г., по подадено от [фирма] заявление за подпомагане с УИН: 22/310516/64028 от 04.05.2016 г. и Приложение за кандидатстване за агроекологични плащания за кампания 2016 г., е в размер на 0 лв. Посочено е, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото заявление. Тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП, както и с предоставените данни от Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството (И.), дирекциите на националните паркове и контролиращите лица във връзка с чл. 68 от НАРЕДБА № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. От ДФЗ- РА са констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в описаните площи в табличен вид на л.15, като е посочена какво означава всяка една от графите в таблицата. В мотивите на акта е посочено, че на основание чл. 43, ал. 3. т. 5 от ЗПЗП и чл. 17, ал. 1, т. 4 от НАРЕДБА № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013 г., ДФЗ-РА отказва подпомагане на площта, за която 2016г е четвърта година от последно поетия от жалбоподателя агроекологичен ангажимент по това направление.

На основание чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП и чл. 28 и чл. 29 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) №809/2014 НА КОМИСИЯТА от 17 юли 2014 година са извършени административните проверки, посочени в член 74 от Регламент (ЕО) № 1306/2013 от 17 декември 2013, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Специализираният слой "Площи допустими за подпомагане за 2016 г. е одобрен със Заповед РД 46-141 от 01.03.2017 г. на Министъра на земеделието и храните. В изпълнение на чл. 16г, ал. 5 от Наредба На 105 от 22.08.2006 г., въз основа на одобрения от министъра на земеделието и храните специализиран слой „Площи допустими за подпомагане" РА извършва окончателна оторизация и плащания на площ за съответната година. Прието е, че на основание чл. 16а, ал. 6 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. и чл. 43, ал. 3, т. 4 и т. 6 от ЗПЗП ДФЗ „Земеделие“ отказва частично или пълно плащанията на площ, тъй като кандидатът е заявил площ, която не стопанисва и попадаща извън специализирания слой "Площи допустими за подпомагане" за 2016 г.

На основание т. V „Намаления при неспазване на базови изисквания за дейностите от мярка 214 от ПРСР 2007-2013“ от Методиката за намаляване и отказване на

агроекологичните плащания, утвърдена на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., със Заповед № РД 09-243 от 17.03.2017 г., издадена от Министъра на земеделието и храните, за парцел, за който е било установено неспазване на базови изисквания не се извършва плащане за 2016 г. Площта на парцелите не се счита за наддекларирана, а за площ, за която кандидатът не е спазил някои от ангажиментите, свързани с предоставянето на финансовата помощ, различни от тези, които засягат деклариания размер на площите.

Неспазване на изискването на чл.13, ал.3 от Наредба 11 от 06.04.2009 за условията и реда за прилагане на м.214 „АЕП“ от ПРСР 2007-2013 е установено чрез извършване на административна проверка. В съответствие с т. IV „Изчисляване и налагане на намаленията“, втори абзац, от Методика за намаляване и отказване на годишните агроекологични плащания по мярка 214 „АЕП“ от ПРСР 2007-2013, утвърдена със заповед № РД 09-243 от 17.03.2017 г. на Министъра на земеделието и храните, след изтичане на минималните периоди на преход към биологично производство, съгласно чл. 36, чл. 37 и чл. 38 от Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетването на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетването и контрола (ОВ, L 250 от 18.09.2008 г.), не се предоставя финансово подпомагане за площите и пчелните семейства, заявени за подпомагане по дейност за преминаване към биологично земеделие (периода на преход), като установения размер се изключва от избираемия за подпомагане.

В Уведомителното писмо в табличен вид е изчислен размера на финансово подпомагане, като са посочени и ставките за агроекологичните дейности и обяснение на съдържанието се във всяка една от колоните в таблицата. Неразделна част от уведомителното писмо са таблицата за оторизирани суми и таблицата за извършени плащания.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган Заместник- изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, във връзка с изрична заповед №03-РД/715/27.26.2017г., издадена от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 вр. чл. 20а, ал. 1-ал. 4 от ЗПЗП и чл. 10, т. 1 и т. 2, т.7 и т.13 и чл. 11, ал. 2 от У. правилник на ДФЗ. По смисъла на разпоредбата на § 1 т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 18, ал. 1 ЗПЗП, органи на Държавен фонд „Земеделие“, който е и Разплащателна агенция, са управителният съвет и изпълнителният директор. Изпълнителният директор на фонда, който е изпълнителен директор и на разплащателната агенция, организира и ръководи дейността на агенцията и я представлява, съгласно приложимата редакция на чл. 20а от ЗПЗП. Видно от представената заповед /т.2/ Изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на П. С., Заместник-изпълнителен директор на Фонда, определени

правономощия, в това число да издава и подписва уведомителни писма за одобрените и неодобрените за участие парцели, животни или пчелни семейства, както и за неизпълнени ангажменти по мярка 214“Агроекологични плащания“, мярка 10 „Агроекология и климат“ и мярка 11“Биолгично земеделие“. Нормата на чл. 20 от ЗПЗП, визира правомощията на Изпълнителния директор на ДФЗ, респективно на Разплащателната агенция, като според т. 2 Изпълнителният директор на ДФЗ организира и ръководи дейността му и следователно той е компетентният орган да издава административните актове, свързани с прилагане на Общата селскостопанска политика. Към датата на постановяване на оспорения административен акт, законът предвижда възможност Изпълнителният директор на ДФЗ да делегира правомощията си по организацията и дейността на ДФЗ на друго длъжностно лице. Това правомощие е предвидено с допълването на чл. 20а от ЗПЗП с нови ал. 3 и ал. 4. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Уведомителното писмо е издадено при спазване на установената форма –писмена, като писмото в качеството си на индивидуален административен акт, съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително посочени фактически и правни основания за издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на оспореното уведомително писмо не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нито са допуснати нарушения на материалния закон. Същото е мотивирано в нужната степен, поради което оплакването на жалбоподателя в тази насока е неоснователно. Спецификата на производството по подпомагане на земеделските производители е наложила издаване на уведомителните писма с таблична и пояснителна част. В нея е отразено, че общата оторизира сума за получаване е изчислена чрез интегрираната система за администриране и контрол /И./ след извършването на задължителни административни проверки, проверки на място /в съответствие с чл.37 ЗПЗП/ на данните в подаденото заявление, които данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл.30 ЗПЗП. Съгласно чл.37 ЗПЗП Интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. В ал.3 на чл.37 ЗПЗП е разписано и задължението на Разплащателната агенция всяка година да проверява на място контролна извадка от подадените заявления за подпомагане въз основа на анализ на риска. Според чл. 30 ЗПЗП за изпълнение на функциите на Разплащателната агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол /И./, която се състои от: 1. система за регистрация на кандидатите и на заявленията за подпомагане, 2. система за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/, 3. система за идентификация и регистрация на животните и 4. интегрирана система за контрол. Освен това изрично в оспорваното Уведомително писмо /УП/ административният орган се позова на извършени административни проверки по чл.74 от Регламент /ЕО/ №1306/2013г. от 17.12.2013 г., които включват кръстосаните проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Кръстосаните проверки представляват пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в системата на СИЗП по чл.24 от Наредба 105/22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на И. и контрол в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане“, който включва площите допустими за подпомагане в рамките на всеки физически блок по чл. 14 на Наредба № 105 от

22.08.2006 г., като Специализираният слой "Площи, допустими за подпомагане" за кампания 2016 е одобрен със Заповеди № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните.

Не се установява в процедурата по издаване на обжалваното уведомително писмо да са допуснати други процесуални нарушения, ограничаващи участието на земеделския стопанин в административното производство.

При извършения анализ на установените релевантни факти и техните правни последици съдът стигна до заключение, че оспореният индивидуален административен акт /ИАА/ е постановен в съответствие с материалния закон.

Спорът между страните е относно тълкуването на разпоредбите на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11/06.04.2009 година и тези на чл. 36, параграф 1 от размера на преходния период от Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 от 5 септември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола.

В настоящият казус до 2015 година горепосочените парцели са били заявявани по подмярка АП 10- За биологично растениевъдство в преход – ароматни и медицински растения и са били засаджани с медицински и ароматни култури - бял трън и лимец.

Безспорно е, че определянето на производството като биологично и съответната продукция като такава е експертен въпрос, който е изцяло в задължение на сертифициращия орган, който упражнява контрола за спазване изискванията на Регламент (ЕО) на Съвета № 834/2007 и този за прилагането му Регламент /ЕО/ 889/2008 на Комисията. Не се твърди и не се представят доказателства за проведена процедура по чл. 37, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 за удължаване на периода на прехода от жалбоподателя /във вр. с чл. 25, ал. 2 от Наредба № 1/07.02.2013 г. за прилагане на правилата за биологично производство/, за което ДФЗ да е уведомен по предвидения начин.

Преходния период към биологично производство обаче е нормативно регламентиран период от време. Съдържанието на понятието "преход" е дефинирано в чл. 2, буква "з" от Регламент (ЕО) на Съвета № 834/2007, който гласи: "преход" означава преход от небиологично към биологично земеделие в рамките на определен срок, по време на който са прилагани разпоредбите относно биологичното производство. В периода на прехода към биологично производство от ЗС следва да се спазват същите правила както при производство на биологични продукти. Независимо от това, както националното, така и общностното право разграничават тези два периода, като отчитат, че преходните въздействия върху околната среда ще проявят влиянието си върху крайния произведен продукт. Нормата на чл. 36, т. 1 от Регламент /ЕО/ 889/2008 на Комисията предвижда, че за да се считат растенията и растителните продукти за биологични, разпоредбите за производството, посочени в членове 9, 10, 11 и 12 от

Регламент (ЕО) № 834/2007 и глава 1 от настоящия регламент и по целесъобразност, изключенията от разпоредбите за производство в глава 6 от настоящия регламент трябва да се прилагат върху земеделските площи в преходен период най- малко две години преди сеитба или, при ливади или площи с многогодишни фуражни култури - поне две години преди употребата им като фураж, произведен по метода на биологичното земеделие, или при многогодишни култури, различни от фуражните, най-малко три години преди първата реколта от биологични продукти. При това, минималния период на прехода е необходимо, но недостатъчно условие продукцията да бъде определена като "биологична" от сертифициращия орган. Установяването на това съответствие е експертна дейност, като се доказва с "писмено доказателство", съгласно чл. 29 на Регламент /ЕО/ № 834/2007 на Съвета, но е извън предмета на спора, тъй като не е част от фактическите основания за отказ на подпомагане на ЗС. Следва да се посочи, че минималните периоди на преход са съобразени с научните постижения и практическия опит относно необходимото време, за да се изчисти земята от небиологичните препарати като се отчита добросъвестното спазване от ЗС на правилата на добрата екологична земеделска практика. Действително от дефиницията е видно, че те не са фиксирани от горна граница, а зависят от конкретната преценка на СО /сертифициращия орган/ дали продукцията има качествата на биологично производство. В случая не е открит предпоставки за увеличаване на периода на прехода. Но всъщност тези периоди на прехода са и пределна граница, защото икономическата логика на подпомагане на ЗС предполага спазване на принципите на ефикасност и ефективност на разходване на средствата от Европейските структурни фондове. Става въпрос за публични средства от бюджета на ЕС, които разумно и отговорно следва да се управляват /чл. 73 от Регламент № 1698/2005 г. /. Тази норма изисква добро финансово управление в съответствие с изискванията на чл. 274 от Д. и споделеното управление от ДЧ, за което следва да се прилагат мерките и контрола, определени в чл. 9, § 2 от Регламент ЕО № 1290/2005 г., т. е. принципите на добро финансово управление. В унисон с това в националното законодателство е нормативно предвидено в чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11/2009 г. подпомагане само за такъв стопанин, който се старее в тези минимални срокове на преход да достигне производство на биологична продукция. В противен случай следва да отпадне от подпомагането, защото не спазва базово правило за този вид дейност, т. е. не изпълнява поетия агроекологичен ангажимент, както предвижда нормата на чл. 16 от Наредба № 11/06.04.2009 г.

Посоченото в мотивите в оспорвания акт основание за отказа неспазване на изискването на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 06.04.2009 година за условията и реда за прилагане на м. 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013 година, предполага категорично установяване на факта на надвишаване на предвидения за съответната растителна култура период на преход към биологично производство. Твърдения в обратната посока не са направени от жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., за посочените по ал. 1 агроекологични плащания за периодите на преход, между които и тези по т. 5 – трайни насаждения от вида на процесните, се предоставят на подпомаганите лица за срок, който не надвишава периодите на преход към биологично производство съгласно чл. 36, чл. 37 параграф 2 и чл. 38, параграф 3 от Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 от 5 септември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола.

При описанието на мярка 214 в Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 година в т. 5. 2, Подмярка 1 на Биологично земеделие, в забележка изрично е предвидено, че плащанията за периода на преход към биологично земеделие могат да бъдат получавани от земеделските стопани за период, не по-дълъг от определения с Регламент /ЕО/ 2092/91 година. В приложение № 1 към посочения Регламент /ЕО/ 2092/91 година този срок по отношение на площите с трайни насаждения е посочен – най- малко на три години.

Прегледът на текстовете на Регламенти № 889/2008 и № 2092/91 година, посветени на размера на периодите на преход за различните земеделски култури установява, че наред с нормите, които определят сроковете на периодите на преход, са предвидени и правила за промяна на предвидените минимални прагове на преходните периоди за различните култури в зависимост от различни обстоятелства, като уреждат съответни хипотези. Необходимостта от създаване на регламентация, която да позволява максимално съобразяване с различните условия в отделните страни – членки, е наложила и съответната законодателна техника– предвидените периоди на преход не са изрично фиксирани, като е посочен само минимален праг. Този праг според настоящия съд представлява общо регламентирания срок на периодите на преход, който имат предвид Регламент /ЕО/2092/91 и чл. 36, параграф 1 на Регламент №

889/2008 година на Съвета, както и Забележката към т. 5. 2, Подмярка 1 на Биологично земеделие при описанието на мярка 214 във връзка с посочените разпоредби на Регламент /ЕО/ 2091/91 година и на чл. 36, параграф 1 от Регламент № 889/2008.

При изложените съображения еднозначно се налага извод, че максималният срок на плащанията за периода на преход следва да бъде определен от посочения минимален праг за съответния период на преход, предвиден от регламента – в конкретния случай на трайни насаждения, този срок е три годишен. При безспорно установения факт, че жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане, за кампания 2016, която се явява четвърта година в преход от поетия петгодишен ангажимент, това кандидатстване се явява заявено след изтичане на нормативно предвидения период на преход към биологично производство за съответната култура и основание за отказ да бъде уважено заявеното искане.

Във връзка с доводите на жалбоподателя следва да се отбележи, че националните разпоредби не въвеждат различни и/или по-строги изисквания към ЗС, отколкото съответните Регламенти на ЕС по отношение периодите на прехода към биологично производство/минималните периоди на преход за многогодишни растения са три години по чл. 24, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/07.02.2013 г. и чл. 36, т. 1 от Регламент № 889/2008 г. Няма различие и/или противоречие между правилата при поемане на АЕ ангажимент и понастоящем при издаване на УП. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя за приложението на чл. 15, ал. 2 от ЗНА. Съдът не констатира противоречие между нормите на чл. 24, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/07.02.2013 г., респективно чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 и чл. 36, т. 1 от Регламент на Комисията /ЕО/ № 889/2008 г.

Във връзка с другата част от възражението, дори при игнориране на Методиката, на която се е позовал АО, то основанията за отказ от подпомагане са в пряко приложимите Регламенти /посочени по-горе/ и правните основания посочени в самото уведомително писмо. Въпреки че в Регламента няма изрично закрепен период на преход, последният не е самоцел. Периодът на преход трябва в крайна сметка да доведе до биологично производство на продукцията със съответното качество. Това тълкуване съответства на целите, заложили в чл. 3 Регламент/ЕО/ № 834/2007 г. Мярка 214 за АЕП е стимулираща да обърне повече ЗС към биологично производство. В тази връзка неоснователни са възраженията, че по-краткият период на преход е във вреда на земеделските стопани. Напротив по-дългия период на преход е в нарушение на разпоредбата на

чл. 36, т. 1 от Регламент на Комисията /ЕО/ № 889/2008 г. и принципите на добро финансово управление, поради което е основание за отказ от подпомагане. Априори, макар Регламентът да говори за минимален период на преход, то логическото и систематическото тълкуване на нормите на същия, касаещи период на преход, води до извода, че този срок е и максималната граница за прехода. Поради това може да се заключи, че срокът на минималните периоди на преход не е установен в полза на ЗП, а на потребителя и бюджета на ЕС. Основният акцент на агроекологичните дейности по Мярка 214 е опазване на околната среда и оттам подобряване на общественото здраве в дългосрочен план. Както сочи чл. 3, буква "в" от Регламент (ЕО) № 834/2007, една от целите на биологичното производство е и произвеждането на голямо разнообразие от храни и други земеделски продукти, които отговарят на потребителското търсене на стоки, произведени чрез прилагане на процеси, които не вредят на околната среда, човешкото здраве, здравето на растенията или здравето и благосъстоянието на животните.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира предявената жалба за неоснователна, поради което следва да се отхвърли.

При този изход на делото съдът намира за основателно искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото се дължи в размер на 100 лева на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 от АПК вр.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. трето от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК] , срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г.“ за кампания 2016 г., с изх. №02-220-2600/923 от 06.08.2019 г., издадено от Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“- РА

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" – [населено място], разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:

